

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΕΝΘΡΟΝΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ

Τήν 9^{ην} / 22^{αν} Νοεμβρίου 2022, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ δεκάτη ἔβδομη ἐπέτειος τῆς Ἐνθρονίσεως τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου τό ἔτος 2005.

Διά τό γεγονός τοῦτο ἔλαβε χώραν Δοξολογία τήν 10.30 π.μ. ὥραν εἰς τό Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως.

Τῆς Δοξολογίας προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ., ὁ Πατήρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συνιερουργούντων τῶν Ἀρχιερέων, Ἱερομονάχων καὶ διακόνων τοῦ Πατριαρχείου καὶ μετεχόντων μελῶν τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων καὶ προσκυνητῶν, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα καὶ ἐκατοπεντήκοντα μελῶν τῆς Φρεγάτας Σαλαμῖνος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ, ἐλθόντος ἐκ Χάϊφας μετά τοῦ ἐπιτίμου Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς Χάϊφαν κ. Κωνσταντίνου Ζηνοβίου καὶ μετά τοῦ μέλους τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας – Τμήματος Ναυτικοῦ εἰς Τέλ Αβίβ κ. Τσίρου.

Μετά τήν Δοξολογίαν ἔλαβε χώραν ἄνοδος εἰς τό Πατριαρχεῖον.

Ἐνταῦθα προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον πρῶτον ὁ Γέρων Ἀρχιγραμματεύς Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ:

“Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,

Ἐν χαρᾶ πεπληρωμένη πανηγυρικῶς ἔορτάζει σήμερον ἡ Ἐκκλησία Σιών τῆς Ἀγίας μετά τῆς ἐν Αὐτῇ γεραρᾶς Ἀγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος διά Δοξολογίας εἰς τόν πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως ἐν ἀθρόᾳ συνάξει κλήρου καὶ λαοῦ, γεγονός ἴστορικόν, λίαν σημαντικόν, εὐχάριστον καὶ ἐλπιδοφόρον, λαβόν χώραν πρό δεκαεπταετίας ἐν ἔτει σωτηρίᾳ 2005, τήν ἐκλογήν δηλονότι τῆς Ὑμετέρας σεπτῆς Μακαριότητος εἰς τόν μαρτυρικόν καὶ ἔνδοξον Ἱεροσολυμιτικόν Πατριαρχικόν θρόνον τοῦ ἀγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

Τό γεγονός τοῦτο, πέραν τῆς σημασίας αὐτοῦ πρωτίστως διά τήν συγκρότησιν, συνοχήν, εύστάθειαν καὶ εἰρήνην τοῦ θεσμοῦ τῆς Ἐκκλησίας, κέκτηται ἴδιαιτέραν σημασίαν καὶ διά τό ὄτι ἥλθε νά θέση τέλος εἰς σύντομον εύτυχῶς, ζοφεράν ὅμως καὶ ἄκρως ἐπιζημίαν δυστυχῶς περίοδον τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων. Ἐκκλησία καὶ Ἀδελφότης εὐρέθησαν τότε ἔξαπίνης ἄναυδοι πρό τοῦ ἀπροόπτου τῆς συνάψεως ἀνεντίμων συμφωνιῶν, γενομένων ἄνευ τῆς γνώσεως αὐτῶν. Αἱ συμφωνίαι αὗται ὑποθήκευσαν, ἀν μή ἀπεμπόλησαν, περιουσίαν τοῦ Πατριαρχείου εἰς τήν Παλαιάν Πόλιν τῶν Ἱεροσολύμων καὶ δή εἰς περιοχήν ἀντίκρυς τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, ἀνεκτιμήτου ὑλικῆς, πολύ δέ περισσότερον πολιτιστικῆς ἀξίας καὶ διετάραξαν τό ἀπ' αἰώνων ἰσχὺον καὶ Ἀγιογραφικῶς καὶ διεθνῶς ἐπικεκυρωμένον καθεστώς τῆς Παλαιᾶς Πόλεως. Ἡ Ἀδελφότης τότε διαμαρτυρομένη ἐκκλησιαστικῶς, ἀπεκήρυξε τόν πρωταίτιον τῶν συμφωνιῶν αὐτῶν, θεωροῦσα δέ ἔαυτήν ὡς ἐνεργόν

κοινωνόν μέλος τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας καί σεβομένη τόν θεσμόν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀπετάθη εἰς αὐτό, τοῦτο δέ συνεκάλεσε Σύνοδον Πανορθόδοξον- γεγονός λαμβάνον χώραν εἰς κρισίμους περιστάσεις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς- καί ἥνοιξε τόν δρόμον δι' ἐκλογήν ἀξίου Ποιμένος, ίκανον νά ἔξαγάγῃ τήν Ιεροσολυμιτικήν Ἐκκλησίαν καί τήν Ἀγιοταφιτικήν Ἀδελφότητα ἐκ τοῦ ἀδιεξόδου αὐτῶν.

Ἐκλογῶν κανονικῶν διεξαχθεισῶν βάσει τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κανόνων καί τοῦ Ἰορδανικοῦ Νόμου τοῦ Πατριαρχείου τοῦ ἔτους 1957, ἔξελέγη ἡ Ὅμετέρα σεπτή Μακαριότης ψήφοις ὁμοφώνοις τῶν μελῶν τῆς Ἀγίας καί Ιερᾶς Συνόδου καί τοῦ ποιμνίου Προκαθήμενος τοῦ παλαιφάτου Πατριαρχείου Ιεροσολύμων καί ἡγούμενος τῆς γεραρᾶς Ἀγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος.

Ἐκτοτε ἀπ' ἀρχῆς ἔως καί σήμερον πρῶτον καί κύριον μέλημα τῆς Πατριαρχίας Αὐτῆς ἔθεσε ἡ Ὅμετέρα Μακαριότης τήν ἀκύρωσιν τῶν συμφωνιῶν αὐτῶν διά τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καί ἀριστερῶν, διά τῆς δικαστικῆς διαδικασίας, ταύτης δέ μή εὐθυκρινούσης καί διά τῶν νομίμων πολιτικῶν μέσων, διά τῆς κινητοποιίας διαμαρτυριῶν Ἐκκλησιῶν καί κρατῶν, δυναμένων νά προστατεύσουν τήν χριστιανικήν Κοινότητα εἰς τήν Ἀγίαν Γῆν ἐκ τῶν προκλήσεων καί τῶν πιέσεων ἀκραίων φανατικῶν στοιχείων, τῶν ἐπιβουλευομένων τάς περιουσίας αὐτῆς, ἵνα αὕτη μή ἔχουσα ἐστίαν παραμένη ἀνέστιος εἰς τήν κοιτίδα αὐτῆς. Τό φλέγον τοῦτο θέμα τῆς προστασίας τῶν χριστιανῶν τῆς Ἀγίας Γῆς ἡ Ὅμετέρα Μακαριότης ἔθεσεν ὑπ' ὅψιν τοῦ Προέδρου τῶν ΗΠΑ κ. Joe Biden δι' εἰδικῆς ἐπιστολῆς Αὐτῆς, ἐπιδοθείσης αὐτῷ, ὅτε Αὔτη, τόν Ιούλιον τοῦ τρέχοντος ἔτους ὑπεδέχθη καί ἔξενάγησεν αὐτόν εἰς τήν Βασιλικήν τῆς Γεννήσεως εἰς Βηθλεέμ.

Οὐχ ἢττον ἡ Ὅμετέρα Μακαριότης δέν κατεβλήθη ἐκ τῶν προσπαθειῶν τούτων, ἀλλά ἐπεδόθη ταυτοχρόνως καί εἰς ἄλλα ἔργα ἄξια μνήμης, ὡς εἶναι ἡ μετά τήν ἀναστήλωσιν τοῦ Ιεροῦ Κουβουκλίου τοῦ Παναγίου Τάφου τό ἔτος 2017 ἐνεργός συμμετοχή τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου εἰς τό βάσει ἐπιστημονικῆς μελέτης τοῦ Πανεπιστημίου Sapientia τῆς Ρώμης ἀρξάμενον καί συνεχιζόμενον διά συνεργασίας τῶν Τριῶν Μειζόνων Κοινοτήτων ἐπίσης ἰστορικόν ἔργον τῆς συντηρήσεως τοῦ δαπέδου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως εἰς τό Ἐπτακάμαρον καί εἰς τήν βορείαν πτέρυγα τῆς ροτόντας καί τῆς στερεώσεως τοῦ ὑπεδάφους τῶν χώρων τούτων δι' ἐπιστημονικῶν ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν. Ωσαύτως προτεραιότητα τῆς Ὅμετέρας Μακαριότητος ἀπετέλεσε καί ἀποτελεῖ ἡ στερέωσις καί διακόσμησις τοῦ ἔξιδιασμένου ἡμετέρου χώρου τοῦ Καθολικοῦ τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, διά τήν ὅποίαν Αὕτη ἡξιοποίησε τό ἐνδιαφέρον τοῦ γνωστοῦ εὐσεβοῦς ἐπιχειρηματίου καί Διοικητοῦ τοῦ Ἁγίου Ὁρους κ. Ἀθανασίου Μαρτίνου, ἐπισκεφθέντος δίς ἐντός ἐνός ἔτους τό ἡμέτερον Πατριαρχεῖον καί ἐνημερωθέντος διά προσφοράν χορηγίας καί διά τό ἔτερον ἀρξάμενον ἔργον λειτουργίας ἐπιστημονικοῦ Κέντρου Θεολογικῶν Ἐρευνῶν εἰς τήν ἴεράν Μονήν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Εἰς ταύτην ἥδη τό Πατριαρχεῖον ἐδαπάνησε ἀφειδῶς οὐχί εὐκαταφρόνητα ποσά δι' ὑλικά καί ἔργασίαν συντηρήσεως ὑπό τοῦ ἐκ Κύπρου εἰδήμονος συντηρητοῦ κ. Σταύρου Ἀνδρέου πλειάδος παλαιτύπων τῆς Βιβλιοθήκης τῆς περιφήμου ἰστορικῆς θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Σταυροῦ καί τῶν θησαυρῶν τοῦ Ἀρχείου τῆς Ἀδελφότητος.

Ἐπίσης τό ἀνέκαθεν ἔγνωσμένον ἐνδιαφέρον τῆς Ὅμετέρας Μακαριότητος ὑπέρ τοῦ Ὁρθοδόξου Ἀραβοφώνου ἡμῶν ποιμνίου ἐμπράκτως ἔξεδηλώθη καί προσφάτως διά τῆς ἐπιλογῆς, τῆς χειροτονίας καί τοῦ διορισμοῦ πεπαιδευμένων κληρικῶν πρός κάλυψιν θέσεων ἐνοριῶν τοῦ Πατριαρχείου εἰς Ίορδανίαν καί Ισραήλ, δι'

ἀποστολῆς νέων διά θεολογικάς σπουδάς εἰς Ἑλλάδα, διά τῆς οἰκονομικῆς συμβολῆς τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου εἰς τήν ἀποτελείωσιν καί εἰς τήν τέλεσιν Ἔγκαινίων τοῦ ἴεροῦ παμμεγέθους Ναοῦ τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου τῆς Κοινότητος Σαχνίν τῆς περιοχῆς Ἀκκρης καί τῆς Κοινότητος Κούφρ Σμέα τῆς αὐτῆς περιοχῆς, διά τῶν Ἔγκαινίων στεγαστικοῦ συνοικισμοῦ εἰς τήν κώμην τῆς Μπετζάλας, προσφέροντος στέγην ἐπί συγκαταβατικοῖς ὅροις πληρωμῆς εἰς τετρακοσίας πεντήκοντα οἰκογενείας, διά τῆς ἀρμολογήσεως ἔξωτερικῶς τοῦ Καθεδρικοῦ ναοῦ τοῦ ἀγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, κατοχυρουμένου οὗτως καί τοῦ προσκυνηματικοῦ δικαιώματος ἡμῶν εἰς τήν Αύλην τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, διά τῆς ἀγορᾶς ὑπό τοῦ κ. Μαρτίνου τῇ Ὅμετέρᾳ εἰσηγήσει συγχρόνου ἀκτινογραφικοῦ μηχανήματος διά τήν Πολυκλινικήν τοῦ Ἁγίου Βενεδίκτου, διά τῆς συνεχιζομένης ριζικῆς ἔξωτερικῆς καί ἐσωτερικῆς ἀνακαινίσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ καί διά τῆς ἀναδείξεως τῆς πλησίον αὐτῆς ἀρχαίας Μονῆς τοῦ «Καθίσματος», καθυστερούσης, λόγῳ μή χορηγήσεως εἰσέτι τῆς παρά τῆς Δημαρχίας Ἱεροσολύμων κανονικῆς ἀδείας. Ταυτοχρόνως ἡ Ὅμετέρα Μακαριότης ἐμερίμνησε καί διά τό Ρωσόφωνον ποίμνιον Αὐτῆς ἀναθέτουσα τήν ἀμεσωτέραν Ποιμαντικήν ἐπιμέλειαν αὐτοῦ εἰς τόν Μητροπολίτην Ναζαρέτ Κυριακόν καί τόν Ἀρχιεπίσκοπον Μαδάβων Ἀριστόβουλον καί Προεξάρχοντα θείας Λειτουργίας εἰς τόν ἐν Μπέρ-Σέβα εύκτήριον οἶκον τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ καί τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἀγίου Σωφρονίου, ἀναμενομένης τῆς ἐκεῖ ἀνεγέρσεως εύπρεποῦς ἴεροῦ Ναοῦ διά τῆς λήψεως τῆς ἀπαιτουμένης πρός τοῦτο ἀδείας παρά τῆς Δημαρχίας.

Τήν προσοχήν τῆς Ὅμετέρας Μακαριότητος δέν διέλαθεν ἡ ἀνέκαθεν ταλαιπωροῦσα τήν Ἀγιοταφιτικήν Ἀδελφότητα λειψανδρία, τήν ὅποιαν προσεπάθησε Αὔτη νά καλύψῃ δι' ἀποσπάσεως παρ' ἡμῖν κληρικῶν ἐξ Ἁγίου ὄρους ἡ ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί διά τῆς ἀναθέσεως εἰς τόν Γέροντα Δραγουμᾶνον καί Σχολάρχην Ἀρχιμανδρίτην Ματθαῖον τοῦ δυσκόλου ἔργου ἐπιλογῆς νέων Ἱεροσπουδαστῶν τῆς Σχολῆς Σιών, ὡς ἐλπίδος τοῦ μέλλοντος.

Τά ἀξιοχρέως μνημονευόμενα εὕφημα ταῦτα, Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα, ἀποτελοῦν ὡρισμένα μόνον ἀνάλεκτα ἐκ τῆς πλουσίας Πατριαρχικῆς δραστηριότητος τῆς Ὅμετέρας Μακαριότητος, διδόντα τήν ἀφορμήν εἰς ἡμᾶς τούς Ἀγιοταφίτας ἐπί τῇ εύσήμω ἐπετειακῇ ἡμέρᾳ ταύτη διά τήν ἐν Χριστῷ καύχησιν ἡμῶν καί ἀποτελοῦντα τήν βάσιν διά τήν ἔμπνευσιν ἐκ τοῦ παραδείγματος Αὐτῆς, ἐνθάρρυνσιν καί ἐνίσχυσιν ἡμῶν, τοῦ κλήρου καί τῶν μελῶν τοῦ ποιμνίου, εἰς τήν καλλιέργειαν αἰσιόδοξου διαθέσεως ἐπιμελείας καί ἐμπλουτισμοῦ ἔργων ἀγαθῶν εἰς τόν στίβον τῶν προσωπικῶν ἀρετῶν καί τόν στίβον τῶν δικαιωμάτων τῆς Ἀδελφότητος καί τοῦ Ρωμαιορθοδόξου ἔθνους ἡμῶν ἐπί τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων τῆς Ἀγίας Γῆς.

Ἐν τοιαύτῃ αἰσιοδόξῳ διαθέσει ψυχῆς, ὑψῶν τό ποτήριον, Μακαριώτατε, ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἀδελφότητος ὅλης, εὔχομαι Ὅμιν ἔτη ὅσα πλεῖστα, ὑγιεινά, εύφρόσυνα, εύσταθῃ καί καρποφόρα, ἐν δυνάμει κυβερνητικῇ κραταιᾶ, κατερχομένῃ ἄνωθεν πρός δόξαν θεοῦ καί ἐπαίνον τοῦ εὐλογημένου ἡμῶν γένους. Γένοιτο”.

Ἀκολούθως προσεφώνησεν ὁ ἔξοχώτατος Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐάγγελος Βλιώρας διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ:

“Μακαριώτατε,

Σεβασμιώτατοι,

Σεβαστοί Πατέρες,

Κυρίες καὶ Κύριοι.

Ἀποτελεῖ γιά τόν ὄμιλοῦντα ξεχωριστή τιμή νά ἐκπροσωπεῖ καὶ φέτος τήν Πατρίδα μας στόν πανηγυρικό ἔορτασμό τῆς ἐπετείου τῆς ἐνθρονίσεως σας, ἡμέρα γιορτῆς γιά τήν Ἀγιοταφιτική Ἀδελφότητα καὶ τό Πατριαρχεῖο Τεροσολύμων πού λαμβάνει χώρα στήν ιστορική ἔδρα τῆς Μητέρας τῶν Ἐκκλησιῶν, μέ τή δισχιλιετή ιστορική της διαδρομή.

Στίς δύσκολες καὶ ἐνίστε συγκρουσιακές συνθῆκες πού διέρχεται ἡ πολύπαθη Ἅγια Γῆ καὶ ἡ εύρυτερη περιοχή μας, τό Πατριαρχεῖο Τεροσολύμων, ὑπό τήν ἡγεσία Σας, ἀποτελεῖ παράγοντα σταθερότητας, καταλλαγῆς, μετριοπάθειας καὶ φάρο ἐλπίδας γιά ἔνα μέλλον γιά τήν περιοχή αὐτή ἀπαλλαγμένο ἀπό τή μισαλλοδοξία καὶ τό φανατισμό.

Εἶναι ἡ σημερινή ἡμέρα, μιά εύκαιρία, Μακαριώτατε, ἀνακαλώντας στή μνήμη τήν διαδρομή σας καὶ τήν παρουσία σας, στό θρόνο τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας, νά Σᾶς ἐκφράσουμε, τόν σεβασμό καὶ τήν ἐκτίμηση μας γιά τό μεγάλο ποιμαντικό σας ἔργο καὶ γιά τό σημαντικό καὶ ἔθνικό ἔργο τῆς περίσωσης καὶ ἀνάδειξης τῶν Τερῶν προσκυνημάτων στούς Ἅγιους Τόπους καὶ τῆς διαφύλαξης τῶν δικαίων τοῦ Πατριαρχείου, ἀγόγγυστα καὶ μέ ἀγιοταφιτικό σθένος καὶ καρτερία, εἰς πεῖσμα τῶν καιρῶν, κατά τάς βελτίους παραδόσεις τοῦ Τάγματος τῶν Σπουδαίων καὶ τοῦ Τεροῦ Κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου.

Μακαριώτατε,

Ἡ Ἑλληνική Πολιτεία Σᾶς περιβάλλει μέ ἐκτίμηση καὶ πηγαῖο σεβασμό, ἀναγνωρίζοντας τό σημαντικότατο ἔργο πού ἐπιτελεῖτε, ἐπικεφαλῆς τῶν Μελῶν τῆς Ἀγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητας καὶ εἶναι πάντα, εἰλικρινής καὶ σταθερός ἀρωγός καὶ συμπαραστάτης στόν ἀγώνα σας, ἐκφράζοντας, ἄλλωστε, καὶ τήν ὄμόθυμη, πάνδημη καὶ ὀλόπλευρη στήριξη τῶν ὅπου Γῆς Ἑλλήνων, ὅπως ἀποδεικνύεται, κι ἀπό τή συρροή στούς Ἅγιους Τόπους εὐλαβῶν προσκυνητῶν ἀπό τόν Ἑλληνισμό, μετά τή δοκιμασία τῆς πρόσφατης πανδημίας.

Γιά τήν Ἑλλάδα, ἡ προάσπιση, τῶν δικαίων καὶ προνομίων τοῦ παλαίφατου Ἑλληνορθοδόξου Πατριαρχείου Τεροσολύμων, ὅπως καὶ τοῦ Ἐθιμικοῦ Προσκυνηματικοῦ Καθεστῶτος, ἀποτελοῦν ἡθικό καὶ ιστορικό χρέος καὶ ἀποστολή, στήν ὁποία ἔχουμε ταχθεῖ, μέ αἴσθηση εὐθύνης, καὶ ἔχοντας κατά νοῦ ὅτι, τό Τερό Καθίδρυμα ἀποτελεῖ κορυφαῖο σημεῖο ἀναφορᾶς γιά τίς ἡθικές καὶ πνευματικές ἀξίες τῆς Πίστης μας, σύμβολο, ἄρρηκτα συνυφασμένο μέ τήν Ἅγια Γῆ ὡς πηγή ζωῆς, ἐλπίδας καὶ ἀγάπης.

Σέ αὐτό τό πνεῦμα, ἡ Πατρίδα μας, ὡς ἐφάνη κι ἀπό τίς πρόσφατες ἐδῶ ἐπισκέψεις τῆς πολιτικῆς καὶ ὑπηρεσιακῆς μας ἡγεσίας καὶ δωρητῶν, μεριμνᾶ, ἀδόλως καὶ ἀκούραστα, γιά τήν ἐνίσχυση καὶ στερέωση τοῦ καθ' ἡμᾶς Πατριαρχείου καὶ τοῦ Τεροῦ Κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου στήν ὑψηλή ποιμαντική καὶ ἔθνική του ἀποστολή νά ἀποτελεῖ τόν θεματοφύλακα τῆς διαχρονίας τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Ἑλληνορθόδοξης παρουσίας στήν Ἅγια Γῆ, ὡς μαρτυρεῖται κι ἀπό τήν ἐπιγραφή στό Τερό Κουβούκλιο τοῦ Παναγίου Τάφου, μετά τήν ἀνοικοδόμηση τοῦ 1810 «Κτῆμα καὶ

ἀφιέρωμα τῷ Χριστῷ τῶν Ὁρθοδόξων Ρωμαίων».

Ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας καὶ τῶν συναδέλφων πού ὑπηρετοῦν στό Γενικό Προξενεῖο τῆς Ἑλλάδος στά Τεροσόλυμα, εὐχόμαστε, ἐκ μέσης καρδίας, ὑπέρ ὑγιείας, μακροημερεύσεως καὶ ἀπό Κυρίου στηρίξεως τοῦ ὑψηλοῦ πνευματικοῦ καὶ παρηγορητικοῦ ἔργου σᾶς ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ καθ' ἡμᾶς Πατριαρχείου, τῆς Ἀγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητας, διακόνων καὶ φυλάκων τῶν Τερῶν Προσκυνημάτων τῆς Ἀγίας Γῆς καὶ τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Ποιμνίου Σας”.

Προσεφώνησαν τόν Μακαριώτατον ἐπίσης ἐκπρόσωποι τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν Μόσχας καὶ Ρουμανίας καὶ τοῦ ἡμετέρου ποιμνίου, καὶ ἐκπρόσωποι τῶν Σχολῶν τοῦ Πατριαρχείου καὶ ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν Ἀναπληρωτής Γραμματεύς π. Ἰωάννης Σάουκα καὶ ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Σώματος τῶν Προσκόπων καὶ ἄλλοι.

Τούτους ηὐχαρίστησεν ὁ Μακαριώτατος διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὔτοῦ ἐλληνιστί:

«Κύριος ὁ θεός εὐλογητός, εὐλογητός Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν, κατευδώσαι ἡμῖν ὁ θεός τῶν σωτηρίων ἡμῶν» (Ψάλμ, 67, 20), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμῳδός.

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐάγγελε Βλιάρα,

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καὶ Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καὶ προσκυνηταί,

Ἡ θεανθρώπινος πόλις θεοῦ ζῶντος, τούτεστιν ἡ ἀγία τῶν Τεροσολύμων Ἐκκλησία, ἔορτάζει σήμερον τήν Δεκάτην Ἐβδόμην ἐπέτειον τῆς Ἐνθρονίσεως τῆς Ἡμετέρας Μετριότητος ἐπί τῷ Ἀποστολικῷ θώκῳ τοῦ ἀγίου καὶ δικαίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καὶ πρώτου Τεράρχου αὐτῆς.

Ἡ ἐνθρονιστήριος αὕτη ἐπέτειος δέν ἀφορᾷ εἰς τήν ἀναξιότητα ἡμῶν ἀλλ' εἰς τήν «θεότευκτον σκηνήν», κατά Γρηγόριον Νύσσης, τόν ιερόν δῆλον ὅτι θεσμόν τῆς ἐν τῷ κόσμῳ στρατευομένης Ἐκκλησίας, τῆς ἀποτελούσης τό σῶμα τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Υἱοῦ καὶ λόγου τοῦ θεοῦ Πατρός, Κυρίου δέ ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ. «Αὐτός γάρ ὁ θεός τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ, ὁ Πατήρ τῆς δόξης ... ἔδωκε κεφαλήν ὑπέρ πάντα τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἡτις ἐστί τό σῶμα αὐτοῦ, τό πλήρωμα τοῦ τά πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου» (πρβλ. Ἔφ. 1,17.23), κατά θεῖον Παῦλον.

Διό εὐγνώμονες ὅντες, κατήλθομεν μετά τῶν συνοδευόντων ἡμῖν τιμίων μελῶν τῆς Γεραρᾶς Ἀγιοταφιτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, ἔνθα ἀνεπέμψαμεν εὐχαριστήριον δοξολογίαν τῷ Ἅγιῳ Τριαδικῷ θεῷ «τῷ δόντι Κύριον ἡμῶν Ιησοῦν Χριστόν ὑπέρ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, ὅπως ἐξέληται ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος αἰῶνος πονηροῦ κατά τό θέλημα αὐτοῦ» (πρβλ. Γαλ. 1,4).

Ἀκούοντες τῆς εὐαγγελικῆς φωνῆς τοῦ θεηγόρου Λουκᾶ: «Προσέχετε οὖν ἔαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ἡμᾶς τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τήν ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καὶ θεοῦ, ἦν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἴδιου αἵματος» (Πράξ. 20,28), οὐκ ἐπαύσαμεν τήν μέριμναν ἡμῶν ὑπέρ τοῦ δοκιμαζομένου ἡμῶν ποιμνίου, τοῦ τελοῦντος ὑπό τήν ἀμεσον ἡμῶν Ἐκκλησιαστικήν δικαιοδοσίαν καὶ πνευματικήν εὐθύνην. «Εύθύνατε τήν ὁδόν Κυρίου, λέγει ὁ Προφήτης Ἡσαΐας», (Ιω. 1,23).

Ἐπ' οὐδενί ὠλιγωρήσαμεν τῆς τηρήσεως, τόσον τῶν πατρικῶν καὶ ἀποστολικῶν ἡμῶν παραδόσεων, δσον καὶ τῆς ἀδιαλείπτου λατρευτικῆς διακονίας τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, τῶν ἀψευδῶν δῆλον ὅτι μαρτυρίων τῆς πίστεως ἡμῶν, «ὅτι ἔξελέξατο Κύριος τήν Σιών, ἡρετίσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἐαυτῷ» (Ψαλμ. 131,13), ἀλλ' οὐδέ καὶ τῶν ἀπαραγράπτων προνομίων καὶ κυριαρχικῶν δικαιωμάτων τοῦ εύσεβοῦς καὶ βασιλικοῦ γένους τε καὶ ἔθνους τῶν Ρωμαίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Οὐχ ἦτον στοιχοῦντες εἰς τό παράγγελμα τοῦ θείου Παύλου «ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἔδραιοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Κυρίου» (Α΄ Κορ. 15,58) ἔξακολουθοῦμεν τῇ ὁδῷ τῆς δικαιοσύνης, τῇ ἀγαστῇ συνεργασίᾳ τῶν ἄλλων Χριστιανικῶν Κοινοτήτων, πρός πᾶσαν κατεύθυνσιν ἐπιτοπίως καὶ διεθνῶς ἀπαιτοῦντες σεβασμόν τοῦ ὑφισταμένου πολυθρησκευτικοῦ καὶ πολυεθνικοῦ καθεστῶτος, τόσον ἐπί τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, δσον καὶ ἐπί τοῦ διπλωματικοῦ «cōrpus separatum» τῆς Ἅγιας Πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων.

Ὄμοιογοῦμεν μετά τοῦ Ἱερωτάτου Παύλου, «ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρός αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλά πρός τάς ἀρχάς, πρός τάς ἔξουσίας, πρός τούς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρός τά πνευματικά τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις» (Ἐφ. 6,12). Λέγομεν τοῦτο, διότι ἡ γῆ τῆς Ἱερουσαλήμ ποτισμένη οὖσα μέ τό ἀπολυτρωτικόν αἷμα τοῦ Δικαίου, δῆλον ὅτι τοῦ Σταυρωθέντος καὶ Ἀναστάντος Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀποτελεῖ καταφύγιον παραμυθίας καὶ ἐλπίδος πάντων τῶν ἀνθρώπων ὡς κηρύττει ὁ σοφός Παῦλος λέγων: «ἀδύνατον ψεύσασθαι θεόν, ἰσχυράν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος» (Ἐβρ. 6,18) τούτεστιν Χριστόν.

Ἡ Μετριότης ἡμῶν μετά τῆς Γεραρᾶς Ἅγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος, «ἀφορῶντες εἰς τόν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καὶ τελειωτήν Ἰησοῦν» (Ἐβρ. 12,2) καὶ παραμένοντες ἀμετάθετοι εἰς τήν ὑπό τῆς θείας Προνοίας ἀνατεθεῖσαν ἡμῖν ἀποστολήν οὐδέν ἔτερον ποιοῦμεν εἰ μή τόν σωτήριον εὐαγγελισμόν τῆς ἀγάπης, τῆς εἰρήνης, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀπείρου φιλανθρωπίας τοῦ κενώσαντος ἐαυτόν καὶ γενομένου ὑπηκόου μέχρι θανάτου, θανάτου δέ σταυροῦ, (πρβλ. Φιλιπ. 2,6-8).

Ἡ ἐνθρονιστήριος αὕτη δεκαεπταετής ἐπέτειος τῆς Ἡμετέρας Ταπεινότητος καλεῖ ἡμᾶς ούχι εἰς «ὕψωμα ἐπαιρόμενον κατά τῆς γνώσεως τοῦ θεοῦ» (Β΄ Κορ. 10,5), ἀλλ' εἰς «ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ θεοῦ καὶ πατρός καὶ τοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ εἰσι πάντες οἱ θησαυροί τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως ἀπόκρυφοι» (Κολ. 2,3) κατά τόν σοφόν Παύλον. Λέγομεν τοῦτο, διότι ὁ θρόνος τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν «πρωτοτόκων τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων» (Ἐβρ. 12,23). «Ως θεός ὁ Χριστός ἔχει αἰώνιον τόν θρόνον, ὡς δέ ἄνθρωπος, καὶ ἀρχιερεύς, καὶ ἀπόστολος τῆς ὁμολογίας ἡμῶν, ἀκούει, κάθου ἐκ δεξιῶν μου», λέγει ὁ θεοδώρητος Κύρου. Κατά δέ τόν Κλήμεντα Ἀλεξανδρείας, «ὁ γινώσκων ἐαυτόν ἔστι θρόνος τοῦ Κυρίου» θρόνος δῆλον ὅτι χάριτος καὶ ἐλέους, κατά τόν Παύλειον λόγον, «προσερχόμεθα οὖν μετά παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον καὶ χάριν εὑρωμεν εἰς εὔκαιρον βοήθειαν» (Ἐβρ. 4,16).

Σχολιάζων ὁ ἄγιος Ἰππόλυτος τό χωρίον τοῦ Ἡσαΐου: «ἰδού Κύριος κάθηται ἐπί νεφέλης κούφης καὶ ἥξει» (Ἡσ. 19,1) λέγει: «Κύριον δέ τόν λόγον, νεφέλην δέ κούφην τό καθαρώτατον σκῆνος, [ἔφη] εἰς ὃ ἐνθρονισθεῖς ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός εἰσῆλθεν εἰς τόν βίον [τόν ἀνθρώπινον] σεῖσαι τήν πλάνην». Μέ ἄλλα λόγια ἡ σημερινή ἐνθρονιστήριος ἡμῶν ἐπέτειος ἀφορᾷ εἰς τόν ἐγκαινισμόν τοῦ θρόνου τοῦ Χριστοῦ ἐντός τῶν καρδιῶν ἡμῶν, καὶ μάλιστα ἐν τῷ συγχρόνῳ ἡμῖν

καιρῷ, τῆς «νέας τάξεως πραγμάτων», περί οὗ ὁ θεοπέσιος Παῦλος προεῖπεν, «ἐνστήσονται καὶ ροί χαλεποί» (Β΄ Τιμ. 3,1). «Ἐσται γάρ καὶ ρός ὅτε τῆς ὑγιαινούσης διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται ... καὶ ἀπό μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοήν ἀποστρέψουσιν, ἐπί δέ τούς μύθους ἐκτραπήσονται» (Β΄ Τιμ. 4,2-3). «Τό γάρ μυστήριον ἥδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας» (Β΄ Θεο. 2,7).

Ἡμεῖς ἔχοντες ἐπίγνωσιν τῆς ἀσθενείας ἡμῶν, ὅτι «τά ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἔξελέξατο ὁ Θεός ἵνα καταΐσχύῃ τά ἰσχυρά» (Α΄ Κορ. 1,27), οὐ πανόμεθα τοῦ ἔργου ἐπί τῆς Πατριαρχικῆς, ἡγουμενικῆς καὶ ποιμαντικῆς ἡμῶν διακονίας τοῦ ἀποστολικοῦ καὶ μαρτυρικοῦ θρόνου τοῦ ἀγίου καὶ δικαίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου. Ἄλλ' οὔτε καὶ πτοούμεθα, διότι ἔχομεν συλλειτουργούς καὶ συνκυρηναίους τούς σεβαστούς καὶ ἀγαπητούς ἐν Χριστῷ ἡμῖν Ἁγιοταφίτας ἀδελφούς, ἀρχιερεῖς, ἴερεῖς, ἴερομονάχους, διακόνους καὶ μοναχούς τούς διακρινομένους διά τὴν θυσιαστικήν τοῦ Ἁγιοταφιτισμοῦ αὐταπάρνησιν καὶ τό ἐκκλησιαστικόν αὐτῶν φρόνημα, τὴν ἐνότητα, δῆλον ὅτι καὶ ἀγάπην, κατά τὴν προτροπήν τοῦ ἀγίου ἴερομάρτυρος Ἰγνατίου Ἀντιοχείας: «πάντες οὖν ἐν ὁμονοίᾳ ἀλλήλους ἀγαπήσωμεν καὶ μηδείς κατά σάρκα βλεπέτω τὸν πλησίον ἄλλ' ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Μηδέν ἔστω ἐν ὑμῖν, ὃ δυνήσεται ὑμᾶς μερίσαι, ἄλλ' ἐνώθητε τῷ ἐπισκόπῳ, ὑποτασσόμενοι τῷ θεῷ δι' αὐτοῦ ἐν Χριστῷ».

Ἐπ' ἀληθείᾳ λέγομεν, ὅτι οὐ κρύπτομεν τὴν ἀδημονίαν ἡμῶν, ἐπί τῇ ἐν τῷ σώματι τῆς Μιᾶς Ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐπικρατούσῃ ἀκαταστασίᾳ καὶ διχοστασίᾳ. Διό καὶ ὁ Ἀρχιερατικός καὶ Πατριαρχικός θρόνος τῆς πόλεως, τῆς τῷ ἀπολυτρωτικῷ αἴματι τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ ἡγιασμένης, οὐ σιωπήσεται προσευχητικῶς ἐργάζεσθαι ὑπέρ τῆς τηρήσεως τῆς ἐνότητος τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης (πρβλ. Ἔφ. 4,3).

Παρακαλέσωμεν τὸν θεόν τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως καὶ τὸν θεόν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τό ἄγιον αὐτοῦ Πνεῦμα, τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, «ὅδηγήσῃ ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀληθείαν» (πρβλ. Ἰω. 16,13), διά τῶν πρεσβειῶν τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ τῶν ἱκεσιῶν τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Νεκταρίου Πενταπόλεως.

Ἡ δέ χάρις τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἐνισχύῃ πάντας ὑμᾶς ἐν τῇ ἀποστολῇ ἡμῶν τῆς ἐν τῷ κόσμῳ καὶ τῇ περιοχῇ ἡμῶν μαρτυρίας τῆς ἀγάπης, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Ἐπί δέ τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐπί πάντας τούς συμπροσευχηθέντας Ἡμῖν καὶ τούς διά τῆς παρουσίας αὐτῶν τιμήσαντας τὴν Ἐνθρονιστήριον ταύτην ἐօρτήν Ἡμῶν, δύναμιν τὴν ἔξ ὕψους, τὴν φωτιστικήν ἐνέργειαν τοῦ Παναγίου Τάφου, ὑπομονῆν καὶ πᾶσαν παρὰ θεοῦ εὐλογίαν. Θερμάς ἐκφράζομεν εὐχαριστίας πρός τὸν Γέροντα Ἀρχιγραμματέα, Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχον, ὁμιλήσαντα ἔξ ὀνόματος τῶν τιμίων μελῶν τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῆς Ἁγιοταφιτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος καὶ πρός πάντας τούς προσφωνήσαντας Ἡμᾶς, τὸν Ἐκλαμπρότατον Γενικόν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐάγγελον Βλιώραν, τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἀλέξανδρον, ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀδελφῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, διαβιβάσαντα Ἡμῖν τάς εὐχάς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου, τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Θεόφιλον, ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀδελφῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας, διαβιβάσαντα Ἡμῖν τάς εὐχάς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ, τὸν Ιερώτατον Μητροπολίτην Ναζαρέτ κ. Κυριακόν, ὁμιλήσαντα ἔξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου Ἡμῶν εἰς Ναζαρέτ, τὸν Ιερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἰόππης κ.

Δαμασκηνόν, όμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου Ἡμῶν εἰς Ἰόππην, τόν Αἰδεσιμώτατον π. Χαράλαμπον Μπαντούρ, όμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Ἱακώβου, τόν Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλον, όμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς ἐν Μπέρ Σέβα Ρωσοφώνου Κοινότητος, τόν Ἀρχιμανδρίτην Φιλόθεον, όμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν Κοινοτήτων τῆς περιοχῆς Ἀκκρης, τόν Αἰδεσιμώτατον Οίκονόμον π. Σάββαν, όμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινότητος τοῦ χωρίου τῶν Ποιμένων, τόν Ἀναπληρωτήν Γραμματέα π. Ἰωάννην Σάουκα όμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου των Ἑκκλησιῶν, τόν κ. Ὅδε Καουάς, όμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν Ἀραβοφώνων Σχολῶν τοῦ Πατριαρχείου καὶ τήν κ. Παναγιώταν Καφετζῆ όμιλήσασαν ἐξ ὀνόματος τῆς Σχολῆς τοῦ Ἀγίου Δημητρίου καί ἅπαντας τούς μετασχόντας εἰς τόν ἔορτασμόν τοῦτον τῆς Ἐνθρονιστηρίου ταύτης ἐπετείου.

Εἰς ύγιείαν πάντων ύμῶν!

Τήν μεσημβρίαν παρετέθη τράπεζα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας